5 bani exemplarul. - Anul XXXII. - N-rul 258

ICGB

Vineri 19 Septembrie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 50
Idem pag IV „ 40
Inserții și reclame 3,60 linia
Anunțuri sau informațiuni mortuare după mărime dela 60–150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu. 11

ROMÂNIA BIBLIOTECA CENTRALĂ DIN CLUJ

RAZBOIUL EUROPEAN

LUPTA NAVALA DE LANGA POLA

DIN RUINELE DE LA LOUVAIN. (Vestibulul bibliotecei după bombardare)

PE FRONTUL OCCIDENTAL

Luptele din Franța

— Situația trupelor franceze continuă a fi favorabilă —

U[illegible]cat al ministerului de război francez, asupra situației pe câmpul de război, anunță următoarele pe ziua de 14 Septembrie:

La aripa noastră stângă, lupta a continuat în ziua de 13 Septembrie cu progrese simțitoare din partea noastră pe un front foarte întins între Oise și Somme și la nord de Somme până la drumul de la Arras la Cambrai. De la Oise la Reims au avut loc atacuri germane foarte violente în diferite puncte. Unele din ele au degenerat chiar în lupte cu baioneta, dar toate au fost respinse.

Liniile trupelor franceze și germane se găsesc în diferite locuri la o distanță, unele de altele, de câteva sute de metri numai.

Inamicul a [illegible] pierderi simțitoare.

In centru, dela Reims la Souain, garda prusiană a luat, fără succes însă, o viguroasă ofensivă. Ea a fost respinsă în regiunea Beru și Nogent.

In Argonne au avut loc alte lupte. Spre seară noi ne aflam pe înălțimile de la Tourbe.

Intre Argonne și Meusa inamicul n'a manifestat nici o activitate.

Pe înălțimele Meuseî nimic nou.

La sud de Woevre germanii ocupă un front, care trece prin St. Michel și la nordest de Mousson.

La aripa noastră dreaptă (Lorena, Vosgi și Alsacia) nici o schimbare importantă.

Interesele naționale ale Italiei și Românei

Roma, 15 (sosită 16). — *Ziarul „Ordine" dupe ce a reamintit o lungă telegramă din București publicată de „Corriere della Sera" și reprodusă de mai multe ziare italiene,—telegramă în care e vorba de ultimele manifestări ale opiniei publice românești, și de articolele d-lor Dissescu, Xenopol, Iorga asupra intereselor ce România are de apărat în conflagrația europeană, — scrie următoarele rânduri:*

E vădit că mai mult de cât de triumful latinității, bunilor români le arde de împlinirea năzuințelor lor naționale asupra celor două prea frumoase și mănoase ținuturi românești, supuse stăpânirei austro-ungare: Transilvania și Bucovina.

S'ar zice că iredentismul român ar voi să se asocieze iredentismului italian profitând de probabila victorie a iredentismului slav.

Dacă la București, unde acum cât-va timp domnea multă prudență, se vorbește astfel, înseamnează că acolo au sosit știri cât se poate de nefavorabile pentru Austro-Ungaria de pe teatrul războiului austro-rus.

După cum s'a văzut când cu lichidarea ultimului război balcanic, când românii, aproape fără vărsare de sânge, s'au pus în posesiunea unei foarte fertile provincii bulgare pe motive strategice și au impus pacea de la București, fii lui Traian sunt înzestrați cu o iscusință politică care le face cinste. De aceea este de presupus că acea campanie nu tocmai favorabilă Austriei care se duce de către mai multe ziare din București, ar fi determinată de impresiunea că izbânda va înclina de partea Rusiei și a Serbiei.

Este de altfel sigur, că eventualitatea unui mers victorios al rușilor asupra Vienei și al sârbilor asupra Budapestei, ar pune într'o situațiune foarte dificilă acele popoare, cum este mai ales cel italian și cel român, cari — rămânând credincioase angajamentelor lor — nu au ridicat armele contra Austro-Ungariei, dar pe de altă parte nu ar putea îngădui ca aliații să pue stăpânire pe teritoriile locuite de frații lor și chiar ar trebui, după cum este natural, să revendice dreptul de naționalitate în ziua în care un Stat, compus din atâtea neamuri deosebite, cum este Austro-Ungaria, s'ar arăta neputincioasă de a conduce cu destoinice nu numai destinele țărei, dar și interesele fie-cărei naționalități în parte.

Iată punctul de vedere din care ar trebui să privească lucrurile, după modesta noastră părere, italienii, pentru a extrage din războiul european și mai ales din evenimentele care se desfășoară în sectorul din răsărit, adâncul lor înțeles în ce privește interesele și viitorul țărei. (A. T. I.)

Marile pierderi ale germanilor

— O radio-telegramă dela Turnul Eifel —

Guvernul a primit eri Marți 16 Sept., următoarea radiotelegramă dela Turnul Eiffel:

Eri, germanii, în contra-atacuri infructuoase, au suferit pierderi enorme.

Companiile regimentului de gardă imperială, au fost decimate.

Din ele nu au mai rămas, după luptă de cât 100 de oameni.

Starea de asediu în Olanda

Amsterdam, 16. — Guvernul a proclamat starea de asediu pentru că comercianții au făcut încercări să exporteze prin contrabandă, exportul fiind prohibit.

Prin starea de asediu va fi introdusă și cenzura preselor.

Prelungirea termenului de păsuire în Austria

Viena, 16. — Neue Freie Presse *comentând ordonanța privitoare la restrângerea moratoriului, declară că moratoriul a fost necesar în momentul când viața economică s'a oprit brusc. Moratoriul a devenit necesar de altfel nu numai în statele beligerante ci și în cele neutre. Acum când viața economică începe să renască, el a trebuit să fie restrâns. Când comerțul va avea la dispoziție resursele de credit, pentru cari s'au luat deja măsuri, întoarcerea la condițiunile normale se va face fără mari deranjamente. (A.R.)*

Un ziar turcesc despre atitudinea României și Italiei

Constantinopole, 16. Ikdam **înregistrează cu satisfacțiune articolul din** *Popolo Romano* **că Italia nu va trebui să calce o alianță de 35 de ani, cum și articolul din** *Viitorul*, **ziar oficios român, că nici o divergință nu există între rege, cabinet și adevărații români, și că România va trebui să rămâe fidelă deciziunei ultimului consiliu de coroană. (Corr. Bureau). (A. R.)**

Redeschiderea Dardanelelor

Ministerul nostru de externe a fost avizat că guvernul otoman a ordonat redeschiderea Dardanelelor, cari fuseseră închise Duminică.

Marele vizir a declarat reprezentanților Puterilor că strâmtorile au fost închise numai pentru câteva ore, din ordinul comandantului militar.

Drepturile supușilor statelor beligerante

Viena, 16. — *Privitor la anularea convențiunilor dintre supușii francezi de o parte și austriaci, unguri și germani de altă parte, o persoană care este o autoritate în dreptul internațional scrie în* N. Fr. Presse: *E adevărat că dreptul internațional nu esclude ca părțile beligerante să restrângă ori să anuleze relațiunile comerciale, dar numai pentru viitor; drepturile existente nu pot fi atinse. Convenția dela Haga din 28/X 1907 care interzice suprimarea temporară a drepturilor și numelor aparținând supușilor statelor inamice e semnată și de Franța. Deci recentul decret al guvernului francez e o rupere pe față a tratatelor internaționale. (A. R.)*

Numărul prizonierilor din Germania

Berlin, 16.— *Până la 10 Septembrie se aflau în Germania următorii prizonieri: Francezi, 2050 ofițeri și 123.000 soldați. Ruși 2150 ofițeri și 92.000 soldați, Belgieni 470 ofițeri și 30.850 soldați, Englezi 180 ofițeri și 8600 soldați. Intre ofițeri sunt 16 generali ruși, 3 francezi și un belgian.*

SITUAȚIA FINANCIARA A AUSTRIEI

Viena, 16. — „Monitorul Oficial" publică că, Casa datoriilor Statului a fost însărcinată a plăti cu anticipație scadențele de 1 Octombrie a rentei de argint de 4,2 la sută cu prioritate de 4 la sută; cea de la 1/7 1891 emisă de Nordbahn cu prioritați de 4 la sută; cea de la 10/12 1885 emisă de Nordvestbahn fără a se preleva interese de scompt. (Corrbureau). (A. R.)

IMPARATUL WILHELM ELIBEREAZA PRIZONIERII EVREI

Budapesta, 16. — *Ziarul „Az Est" află din Berlin, că împăratul Wilhelm a pus în libertate pe toți prizonierii evrei.*

PE FRONTUL ORIENTAL

Luptele din Ungaria

Budapesta, 16. — Semioficiosul „Budapester Korespondenz" anunță, în baza autorizației obținute la loc competinte, că la Körösmező lupta cu rușii cari eu pătruns în Ungaria este în curs și că trupele austro-ungare au respins pe ruși din împrejurimile localității Körösmező.

Din comitatul Ung se anunță că, calea ferată până la Csontos este liberă. Din Csontos s'au trimis monteuri la Enyvesvölgy ca să repare telegraful distrus de ruși, ceea ce înseamnă, că trupele austro-ungare au reușit să respingă pe inamic până peste localitatea Enyvesvölgy.

*

Budapesta, 16. — Ziarul „Esti Ujság" anunță în baza povestirei unui personaj sosit din Ungvar, că trupele austro-ungare după o luptă eroică de 2 zile au respins pe ruși până în trecătoarele din Ung și Maramureș.

Succesul definitiv este iminent.

*

Viena, 16.—Ziarul „Neue Freie Presse" scrie asupra atacurilor rușeștî din Carpați, că acestea sunt atacuri pentru export, și că servesc numai ca bază ca să se poată expedia depeși la Londra, Paris și pretutindeni, cari apoi au menirea să provoace un curent greșit.

Pentru ruși este suficient, ca în aceste depeși să se facă amintire de Carpați, căci restul se completează în baza fantezieî.

*

Budapesta, 16. — „Maghiar Hirlap" află din sursă informată cu privire la ciocnirile de lângă Carpați: In momentul în care rușii puteau a înainta în direcția Usit-Lemberg. deveni foarte probabil și chiar sigur că mici coloane ruse vor încerca să năvălească în Ungaria prin defileurile Carpaților, în două scopuri: de a asigura flancul stâng al armatei ruse care merge spre San și Przemysl, și de a deschide un drum nou acțiunii cavaleriei ruse, care cu toată superioritatea numerică nu poate desfășura nici o acțiune de valoare. Acest proiect nu poate fi ușor realizat, căci în tot lanțul Carpaților sunt numai 4—5 defileuri și e imposibil ca trupele ruse în mare număr să poată trece prin aceste trecători. Terenul e muntos, alimentarea grea; iar trecerea în detașamente mici poate fi respinsă ușor de noi. (Corrbureau). (A. R.)

Evoluțiunile floteî germane în fața portului Windau

Mitau, 16. — La începutul războiului vasele inamice au apărut de mai multe orî în apele din fața portului Windau. La 10 curent după amiazî 18 torpiloare și un crucișetor s'au apropiat destul de aproape de coastă. In acelaș timp un torpilor german s'a apropiat de farul dela Backhoffen la 18 verste de Windau. Acest far mai suferise și mai nainte focurile inamicului. Un torpilor a trimis două șalupe să facă sondagiul; după ce au făcut sondagiî în apele ruse, șalupele s'au grăbit a se retrage la torpilor, care și el a suferit canonada rusă. In urmă torpilorul a deschis focul asupra farului, dar îndată a plecat la larg.

La 11 curent, 38 de vase au apărut în apele de la Windau; între ele eraŭ 9 vase de războ[illegible] și 7 transporturî; s'au mărginit numai a face evoluțiunî și au plecat spre sud. Un torpilor a luat în stăpânire o barcă de pescarî, a luat doî pescarî și a scufundat cu focurî de tun o barcă goală. (Westnik). (A. R.)

Mișcări de retragere ale rușilor

— DIN SURSA AUSTRIACA —

Viena, 16.— OFICIAL.— In urma noueî operațiunî începută de forțele aliate germane și austro-ungare, sunt pe cale mișcărî de retragere ale inamicului de ambele părți ale Vistuleî.

O puternică cavalerie rusă a fost risipită de trupele noastre lângă Biecz.

La Nord de Vistula mai multe divizii de cavalerie inamică sunt împinse în fața armatelor aliate. (Corrbureau. (A. R.).

*

Legațiunea austro-ungară ne roagă a publica cele ce urmează:

Statul major al Austro-Ungarieî comunică cu data de 16: Ca urmare a noueî desvoltărî a operațiunilor forțelor aliate, rușiî au început retragerea lor pe ambele părți ale Vistuleî. (A. R.).

Ofensiva armatei germane

Viena, 16.— Corespondentul de război al ziarului „Reichspost" anunță, că armata generalului Hindenburg, a început ofensiva contra rușilor.

Germaniî au început bombardarea orașului Ass[illegible]etz.

Tratativele în vederea unui armistițiu în Belgia

Roma, 16. — Din Londra se anunță, că ministrul belgian voește să înceapă tratative cu mareșalul von der Goltz, guvernatorul german al Belgieî, ca să stabilească condițiunile încetăreî ostilităților.

Generalul von der Goltz a comunicat ministrului belgian condițiun[illegible]e unuî eventual armistițiu, dar până acum tratativele nu aŭ dus la nicî un rezultat.

Un alt principe german rănit

München, 16. — *Al treilea fiu al regelui Bavarieî principele Franz, care poartă rangul de general-major și este comandantul uneî brigăzî a fost rănit de un glonte în șoldul drept.*

El s'a reîntors la Munchen și este îngrijit în palatul său de către soția sa.

O nouă armată belgo-ruso-marocană ?

Roma, 15 (sosită 16).— *Ziarului „Giornale d'Italia" i-se telegrafiază din Paris: După cât se asigură în cercurile politice din localitate, peste câte-va zile va fi gata crearea uneî noui armate ruso-belgo-marocană, care e pe cale de a se concentra în regiunea Anvers-ului.*

Se pare că ar fi vorba de o armată de vre-o 300 de mii de oameni, din cari ar face parte: 150 mii de belgieni, 50 de mii de soldați marocani și 100 de mii de ruși cari ar fi început să debarce în Belgia (?)

Soldații marocani ar fi încadrați în trupele europene și comandați din ofițeri din armatele aliaților.

Această nouă armată, prevăzută cu artilerie din belșug, ar fi menită să pornească împotriva aripeî drepte a armateî germane, încercând s'o respingă înspre Luxemburg-ul belgian.

Corespondentul trimite aceste informații sub toate rezervele. (A. T. I.).

Acțiunea aviatorilor germani

Rotterdam, 16. — *Vineri, un aviator german a aruncat o bombă asupra șantierului naval din Boulogne sur Mer, fără însă a pricinui stricăciuni.*

Tripla înțelegere se silește să obție sprijinul Italiei

München, 16. — Corespondentul din Roma al ziarului „Münchener Neueste Nachrichten", anunță, că Anglia face sforțări să obțină sprijinul Italieî.

Un membru distins al diplomațieî engleze ar fi dat să se înțeleagă, că tripla înțelegere nu poate conta pe nicî o victorie fără ajutorul Italieî.

Experții militari englezi aŭ demonstrat că numaî atunci ar putea fi vorba de victorii, dacă Italia ar veni în ajutorul tripleî înțelegerî cu 10 corpurî de armată.

SCRISORI DELA TARA

OPINIA PUBLICA și interesele naționale

11 Septembrie, 1914

Faptele perindate de la consiliul de Coroană încoace trebuia să influențeze puternic opinia publică de la noi. Nepregătită însă cum era prin starea de ignoranță în care este menținută asupra directivelor politicei noastre externe, nu se putea ca să nu se producă din parte-i unele manifestații anormale și cu putință de a stânjeni acțiunea statului nostru în momente atât de importante. Aceste manifestații repetate pot pe de o parte dezorienta massa asupra intereselor noastre reale în joc și pot fi primejdioase pentru apărarea viitoare a acestor interese.

Dați-mî voe prin urmare să le analizez, spre a cerceta care din ele pot fi în concordanțe cu nevoile noastre actuale.

Declararea de neutralitate a Italieî, — țară cu atâtea simpatiî la noî — a intrat în sufletul tuturor convingerea că pe de o parte România nu poate fi băgată fără voia eî într'un conflict început peste capul eî și a căruia origină: conflictul austro-sârb, îi fusese atât de puțin simpatică, că pe de alta, din cauza condițiilor și intereselor identice, atitudinea noastră trebuia să fie concordată cu a acestuî stat. Iată de ce în prima perioadă a războiuluî când germaniî înaintaŭ prin Belgia în Franța, iar austriacii în Polonia rusească, singurele manifestații sănătoase și concordante cu atitudinea de expectativă pe care România și-o hotărâse, eraŭ acelea care trebuiaŭ să ne apropie de Italia.

La ce corespundeaŭ în această perioadă telegramele trimese din o țară neutră cutăruî saŭ cutăruî guvern al statelor beligerante, saŭ manifestațiile care se făceaŭ pe străzile Capitaleî, pentru a-î arăta simpatiile noastre. Aceste expansiuni platonice nu puteaŭ după părerea mea întru nimic înlesni situația statuluî beligerant către care ne adresam, puteaŭ însă în schimb să creeze greutățî unuî stat care declara că vrea să rămâie în rezervă.

Trebue să ne reamintim mereŭ că politica trasă de statele mariî impune și celor micî o atitudine exclusiv inspirată de nevoile eî proprii și în afară de orice considerațiuni de simpatiî saŭ de recunoștință pentru trecut. Interesele în joc sunt prea mariî, zdruncinarea ce poate produce conflictul general nemaî pomenit de azî prea puternică, pentru ca nicî o altă considerațiune de cât aceea a existenței noastre ca stat și neam să nu ne conducă.

Evenimente noui aŭ venit însă să modifice echilibrul relativ al forțelor beligerante și să pue noui interese în joc.

Rezerva Italieî, intrarea în acțiune a Angliei și Japoniei aŭ slăbit credința într'o victorie sigură și lesnicioasă a dubleî aliante. Călcarea neutralității Belgieî și întârzierea pe care armatele germane aŭ pus-o pentru a trece în Franța, aŭ împiedecat „atacul bruscat" atât de mult propăvăduit de strategiî germaniî ca indispensabil victorieî lor. Ulterior, primele succese ale dubleî aliante aŭ fost urmate de respingerea germanilor peste Marna, de înaintarea rușilor în Galiția, de luarea Lemberguluî și de învingerea austriacilor la Sabatz.

Prin aceste succese, cărora opinia publică judecând după războaiele cele vechî este pornită să le dea o influență mai mare de cât pot avea când masse atât de mariî sunt în luptă, și prin întârzierea pusă de armatele germane în înaintarea lor pe frontul de apus, se năștea în mod natural credința uneî schimbărî a cumpăneî în favoarea Tripleî Înțelegerî, mai iute decât ne așteptam.

In aceste condițiunî, ceea ce însă a impresionat mai mult că orîce massa cea mare dela noî a fost întrarea rusilor în Bucovina, ocuparea Cernăuților și putința de a trece în Transilvania. Această ocupațiune a unor teritorii populate de românî, împreună cu succesele de care vorbeam mai sus, veneaŭ de odată cu convingerea din ce în ce mai adâncă, că în caz de învingere a dubleî aliante, răsplata învingătorilor se va face mai cu seamă în dauna Austro-Ungarieî, a cărei situație este atât de precară prin organizația eî eterogenă.

Stat micˌ am suferit prea mult din partea tuturor celor mariî dimprejurul nostru, pentru ca atunci când conflictul general a început, să dorim să contribuim la slăbirea saŭ desființarea unuia din aceste state, pentru a rămâne izolați față de celalt singur.

Echilibrul și rivalitățile vecinilor, ne-aŭ slujit prea mult pentru a nu ne îngriji de puterea relativă a forțelor de mâine. De rândul acesta însă, nu noi determinasem posibilitatea acestor noui și grave evenimente, ci alții. Eram în fața uneî situațiuni de fapt, de care am fi nevoi dacă nu am ține seamă.

Iată de ce în aceste condițiî, enervarea opiniei publice era justificată. Ea nu putea să nu se îngrijească de aspectul nou pe care îl luaŭ evenimentele și de putința chiar dacă nu a uneî lichidărî a unuî imperiu vecin nouă, dar a unor schimbărî teritoriale cari pun în joc interese precumpănitoare ale statuluî și ale neamuluî nostru. Toată suflarea românească simțea ca în fața acestor interese o altă atitudine de cât aceia de simplă expectativă se impunea.

Această nouă situație lua ființă însă într'o atmosferă suresitată. In afară de simpatiile vechî pe care Franța le-a insuflat totdeauna poporuluî nostru, atât de influențat de cultura acesteî țărî, solidarizarea Germanieî cu conflictul austro-sârb atât de puțin simpatic în România, călcarea neutralitățeî belgiene, atitudinea dubleî aliante față de Bulgaria, căreia îî trimetea pe la noî muniții și armamente, imigrația românilor de peste hotare și în deosebî din Franța, influențați de atmosfera în care trăiseră acolo, toate aceste fapte dădeaŭ o anume îndrumare curentuluî opiniei publice. Influența lor era însă exagerată prin condițiile vieței factice în care trăește o bună parte a păturei noastre conducătoare. Crescută într'un mijloc mai mult străin decât românesc, din nenorocire, mulți din aceî ce pretind a forma elita noastră socială, văd prea mult interesele noastre prin prizma educațieî ce aŭ primit de copiî și vieței o duc.

Iată dece în loc de o atitudine cumpătată pentru a înlesni noua acțiune a statuluî în momete și mai grave, fiindcă se puneaŭ peste capul nostru interese mai imediate și mai mariˌ de-ale noastre, am asistat cu surprindere la manifestații cari nu puteaŭ decât să îngreuneze acea acțiune saŭ cel puțin să întunece limpedea și exclusiva urmărire a intereselor noastre.

Care ar fi trebuit să fie acea atitudine cumpătată și care a fost?

Grija opiniei publice era, după cum am arătat, izvorâtă din noua îndrumare luată de conflictele armate, din putința uneî ocupațiunî a teritoriilor locuite de românî și trecerea lor în mâna altora. Ea trebuia să își găsească normele atitudineî sale, în următoarele două postulate: Nu prin acțiunea Românieî singură, am schimba soarta armelor, nu trebue să stăm nepăsătorî în fața unor interese imediate ale noastre puse de alții la ordinea zileî.

Starea noastră de neutralitate de până azî, înlesnea atitudinea noastră viitoare. Față de evenimentele din urmă trebue să ținem seamă de atitudinea a doi factorî: a Italieî și a Bulgarieî. Acțiunea celeî dintâî putea înrâuri puternic asupra rezultatului general al conflictuluî armat, a celeî de a doilea să întindă și în peninsula balcanică războiul european. Mai mult chiar decât soarta armelor în Vosgî saŭ pe mare, România nu își putea arăta viitoarea îndrumare decât după ce cunoștea pe aceia a guvernuluî dela Roma. In acelaș timp, România nu putea să se dezintereseze de ce s'ar întâmpla mâine la sudul eî.

Acestea trebue să fie cele două puncte de căpetenie către care să fie îndrumată grija opiniei publice. Se pare că din contra am vrut să depărtăm cât mai mult constiința națională de aceste preocupărî.

Am asistat mai întâî la o întreagă țesătură de știrî tendențioase, prin care se făgăduiaŭ Românieî fie Basarabia, fie Transilvania orî Bucovina. Angajamente care puteaŭ impresiona opinia publică, însă care nu aveaŭ nicî o valoare întru cât nu legaŭ guvernele respective. Opinia publică, care în toate țările, are în dânsa o oarecare naivitate, începând să creadă în valoarea acestor știrî, nu se mai îndoia de putința ca România fără nicî o condiție să se arunce în ajutorul unora dintre beligeranțî... Această stare sufletească a opiniei publice, era întărită prin interviewurî și știrî care ne asigurau iarăș pe cale de zvonurî din public, de pacea în peninsula balcanică și de neutralitatea Bulgarieî. Pe când tot felul de pregătirî se făceaŭ pe frontiera noastră de sud, căî ce voiaŭ să se facă conducătoriî nerespunzătorî ai opiniei publice, o asigurau de bunăvoința vecinilor noștri de peste Dunăre. România, grație acestor afirmărî, era asigurată și de împlinirea visuriior eî naționale și de bunăvoința a tuturor celor ce îî puteaŭ sta în cale.

In aceste condițiî, în mod logic, am ajuns la acele manifestărî curioase, la acea impacientă zgomotoasă la care asistăm de câteva zile, a uneî opiniî care se miră că nu profităm destul de repede de toate aceste bunăvoințe și asigurărî venite pe căî atât de indirecte.

De ce să ne mirăm în aceste condițiî ca orașele Românieî să răsune mai mult de strigătele „Trăiască Franța, Anglia orî Rusia", în loc de „Trăiască România orî Italia", că apar în București ziare care slujesc mai mult intereselor statelor străine decât ale noastre; că o întreagă pleiadă de tineri de elită socială poartă azî la piept alt tricolor decât cel român?

Ca o consecință imediată a aceleiași credințe avem manifestația mai primejdioasă care se face împrejurul nevoeî ca România să intre *imediat* în acțiune. Oamenii politicî voesc să impue prin de-